

Mia en Moozie

Een verhaal van vriendelijkheid

Door Shweta Bala

Geïllustreerd door Sahana Bala

In een grote stad woonde een meisje genaamd Mia. Mia hield van spelen, dansen en zingen. De hele buurt hield van Mia vanwege haar opgewekte houding tegenover mensen. Mia begroette mensen blij en ze begroetten haar terug met een grijns op hun gezicht.

Op een dag slenterde Mia door het park met een plastic beker water en een zak chips in haar handen. Toen ze klaar was, gooide ze ze op de grond in plaats van in een prullenbak. Een van Mia's vriendinnen, Emily, zag haar acties en was erg verrast haar nest te zien.

Ze benaderde Mia en vroeg: "Waarom heb je het afval op het gras gegooid?"

Mia antwoordde: "Er was geen vuilnisbak in de buurt, dus heb ik hem daar gegooid."

'Dat moet je nog steeds niet doen, Mia. Het is slecht voor het milieu.' verklaarde Emily.

"Het waren maar twee stukken afval." merkte Mia op.

"Zou je dat in je huis doen? Twee stukken afval achterlaten?"

Denk er eens over na Mia, ik weet dat je snel de juiste beslissing zult nemen.

Emily begon toen terug te lopen naar haar huis en Mia begon na te denken over wat ze aan het doen was.

Die nacht had Mia de vreemdste droom die ze ooit had gehad. In haar droom werd Mia benaderd door een koe genaamd Moozie.

Moozie stelde zichzelf voor: 'Hallo Mia! Ik ben Moozie. Wees niet bang! Ik moet met je praten over wat er in het park is gebeurd.

Mia vroeg: "Waarom is een klein stukje afval zo'n grote zorg?"

"Wat je deed, is slecht voor het milieu. Kom met mij en wij mee zullen naar verschillende plaatsen gaan en zien hoe ze over afval denken.

Mia stemde toe en ze begonnen een pad af te lopen.

Toen ze in het bos liepen, zag Mia een triest pratende zwaan in een vijver zwemmen.

Mia vroeg haar: "Wat is er aan de hand mevrouw Swan?"

De zwaan antwoordde: "Er is zoveel afval in de vijver waar ik eet en zwem. Velen van ons blijven hongerig vanwege het afval. Ik zou echt willen dat mensen stopten met zwerfafval en het milieu begonnen te helpen.

Veel wezens zouden leven en gelukkig zijn in vergelijking met nu."

Mia was erg verdrietig om de arme zwaan te zien en zijn trieste verhaal te horen.

Al snel wandelden Moozie en Mia het bos in, waar het pad naartoe leidde hen, en zag een zeer zwakke boom met dunne takken eraan hangen.

Mia vroeg aan de boom: "Waarom bent u zo verdrietig meneer Boom?"

De boom antwoordde: "Velen van ons zijn gestopt met het produceren van fruit vanwege al het afval dat ons ervan weerhoudt voedingsstoffen binnen te krijgen. Velen van ons worden ziek en zwak. We zullen binnenkort voor altijd verdwijnen als deze zwergewoonte voortduurt. We doen zoveel voor de mens. We geven ze nationale parken waar ze geweldige natuur kunnen zien. We geven ze lucht om te ademen, hout voor hun huizen en een plek voor de dieren en vogels, en toch blijven ze ons pijn doen."

Mia werd diepbedroefd toen ze de arme boom zo zwaar zag lijden.

Nadat ze de boom zo goed mogelijk hadden gekalmeerd, zagen Mia en Moozie een vriendelijke vogel snikken op een boomtak.

Mia riep: 'Wat is er aan de hand vogel? Waarom ween je?'

De vogel antwoordde: "Ik was op jacht naar voedsel toen ik iets op de grond zag liggen. Ik dacht dat het wat voer was dat ik mijn kuikens kon voeren. Het bleek afval te zijn en nu zijn mijn kleintjes ziek. Dit komt allemaal door mensen die zwerfvuil maken. Waarom moeten mensen afval op de grond gooien in plaats van het in een prullenbak te doen?"

Mia was zo geschrokken dat ze begon te huilen bij het zien van alle schade waar ze deel van uitmaakte. Ze besepte dat als zij en anderen doorgaan met dit vreselijke gedrag, het milieu vernietigd zal worden. Ze realiseerde zich dat ze dit deed zonder het te merken!

Mia riep tegen Moozie uit: 'Nu begrijp ik wat ik verkeerd heb gedaan. Ik zou de aarde moeten behandelen als mijn thuis. Bedankt Moozie dat je me hebt rondgeleid en me hebt laten opmerken.

Moozie antwoordde: 'Ik ben blij dat je begrijpt wat ik probeer inspraak. Vergeet niet om altijd vriendelijk te zijn en het milieu te beschermen!'

Toen het alarm afging, werd Mia helderder en gelukkiger wakker omdat ze wist hoe ze de aarde een betere plek kon maken. Mia startte een milieuclub en deelde haar kennis over het behoud van het milieu. Toen ze naar de lucht keek, zag Mia dat Moozie naar haar glimlachte.

Het einde

Over de makers van Mia en Moozie:

Shweta Bala was 10 jaar oud in 2020 toen ze "Mia and Moozie" schreef en een leerling van groep 5 op een online school - Laurel Springs School.

Sahana Bala, de zus van Shweta, illustreerde het verhaal toen ze 15 jaar oud was en een leerling van de 9e klas aan de Lynbrook High School in San Jose, Californië.

Hun vriendelijkheidswerk voor Moozie en Children's Kindness Network zijn:

Verhalen:

- Mia en Moozie
- Moozie's magie van vriendelijkheid
- Moozie's positieve woorden
- Moozie en het Circus

Gedicht:

- Moozie gedicht

Puzzels:

- Moozie Woordzoeker
- Ontcijfer de woorden

Posters (vroeg tijdens de Covid-pandemie gemaakt):

- Moozie zegt Draag een masker
- Moozie wast handen

Moozie en Rainbow in Nevergreen City

door Colin Barca

Alle rechten voorbehouden

Uitgegeven door Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie en Rainbow in Nevergreen City

Door Colin Barca

Moozie de koe is zo aardig als maar kan. Geen enkel ander wezen is vriendelijker dan zij. Ze speelde zachtjes met Rainbow het kalf op een ochtend toen de post arriveerde. Boer Ted ging het controleren.

"Moozie, er is iets voor jou!" Boer Ted belde vanuit de brievenbus. Bij het horen van haar naam rende Moozie naar boer Ted, voorzichtig om nergens op te trappen. Boer Ted overhandigde haar een envelop.

Het papier erin zei:

Beste Moozie,

Mijn naam is Talia, en ik heb je hulp nodig! Kom alsjeblieft naar 154 Attle Road in Nevergreen City.

Eerlijk,

Talia

"Hmmm ... Ik vraag me af wat er aan de hand is, zei Moozie. "Het zou aardig zijn om Talia te helpen." En dus Moozie, Rainbow en boer Ted reden in hun vrachtwagen naar Nevergreen City.

Voordat de drie de stad zelfs maar zagen, rook Moozie de vreselijke stank van Nevergreen City.

Het was verschrikkelijk! En hoewel Moozie het niet hardop zou zeggen, ziet ze al waarom Talia schreef. Al snel kwamen ze de stad binnen.

In de stad vonden ze Attle Road. Boer Ted klopte op de deur van huis 154 en Talia deed open. "Bedankt allemaal voor het komen!" zei Talia hoopvol.

"We helpen u graag, maar wat moeten we doen?" vroeg Regenboog. Iedereen dacht.

Toen gluurde Moozie nieuwsgierig in een vuilnisbak. Het was leeg behalve een klokhuis.

"DAT IS HET!" Moozie loeide vrolijk. [Colin zou deze zin graag in een afbeelding willen animeren.]

"Wat bedoel je?" vroeg Talia.

"We kunnen de vuilnisbakken gebruiken om het afval op te halen!" antwoordde Moozie.

'Dat is misschien een slecht idee,' zei Rainbow. "We weten niet waar dat spul is geweest."

"Hmmm... Ah! Ik heb precies wat ik nodig heb in de truck!" zei boer Ted terwijl hij handschoenen en grijpers uit de vrachtwagen haalde.

Toen ze eenmaal klaar waren met Attle Road, juichte het team! Toen zagen ze de rest van de stad.

"We zullen het nu nooit afmaken!" kreunde Talia. "Echt niet, niet hoe!!"

'We moeten niet opgeven,' zei Moozie. "Misschien moeten we hulp krijgen van de stad."

"Geweldig idee, Moozie! Maar hoe?" vroeg Talia.

'Maak je geen zorgen, Talia, ik heb een plan', verzekert Moozie.

Moozie liep en liep, helemaal naar het stadsplein,

En langzaam maar zeker begon zich te vullen met lucht,

En ooit was Moozie's lichaam een gigantische bol,

Er kwam een zacht geluid uit, aanvankelijk moeilijk te horen.

Daarna werd het geluid steeds luider en luider

Tot het heel hoog en super schel was

De bevolking kwam naar buiten en hoorde het geluid dat nieuw was

Het geluid dat Moozie had gemaakt, het geluid dat bekend staat als

MOOOOOO! [Colin zou dit woord graag in een afbeelding willen animeren.]

Toen het loeien van Moozie ophield, liepen alle mensen naar haar toe en stelden vragen. Toen Talia

kwam naar buiten en legde het probleem uit. De stedelingen beseften dat hun stad een puinhoop was en

besloot te helpen.

Eindelijk was de hele stad schoon en juichten de stedelingen voor Moozie.

"Hiep, hiep Hoera voor Moozie!"

En dus namen Moozie en Talia afscheid.

'Tot ziens, Moozie,' zei Talia.

'Tot ziens, Talia,' zei Moozie. "Als je ooit hulp nodig hebt, vraag het ons gerust."

En dus verlaten Moozie, Rainbow en boer Ted Nevergreen City. ...

... hoewel Moozie de behoefte voelde om de naam te veranderen.

Over de auteur:

Colin Barca is een twaalfjarige met een hart van brons, misschien wel zilver. Hij wilde voor de lol een boek maken, hoewel hij geen ervaring heeft.

Over boer Ted:

Ja, boer Ted bestaat echt en hij heeft het merk Moozie bedacht! Hij is erg aardig en hij was erg blij dat Colin een Moozie-boek mocht maken.

Achterkant van het boek:

Als Moozie, Rainbow en boer Ted een brief krijgen van ene Talia waarin ze om hulp vragen, weten ze dat ze haar moeten helpen! Kunnen Moozie en zijn vrienden Nevergreen City opruimen? Of is het teveel rommel?

Moozie en de grote lelijke bug

Big Moozie de koe is zo aardig als maar kan.
Geen enkel ander wezen is vriendelijker dan zij.

Ze was op een regenachtige dag thuis in de schuur,
terwijl al haar huisgenoten aan het loeien waren.

De varkens waren aan het snuiven en moddertaarten aan het bakken.
De paarden baken en draafden van trots.

De geiten stoten elkaar uit van plezier.
De oude moedereend kwaakte "Everyone Run!"

"Wat is er maaaaay vragen we?" zeiden de geiten in de schuur.
Duck kwaakte: "Het is een bug en ik wil niet alarmeren,

Maar deze bug is groot, te groot voor een snack."
Paard balkte: "Ik zal het verpletteren, dus blijf rustig."

Varkens knikten: "Oh bah, dat is een grote lelijke kever met
twee hoorns, harige voelsprietten op een zwarte kevermok!"

Paard hief zijn been hoog op, gespierd en mager, Koe
schreeuwde: "Moozie! kom snel ter plaatse!"

Moozie riep, "stop!" toen de hoof van het paard op de grond viel.
Alle dieren hielden hun adem in en verzamelden zich eromheen.

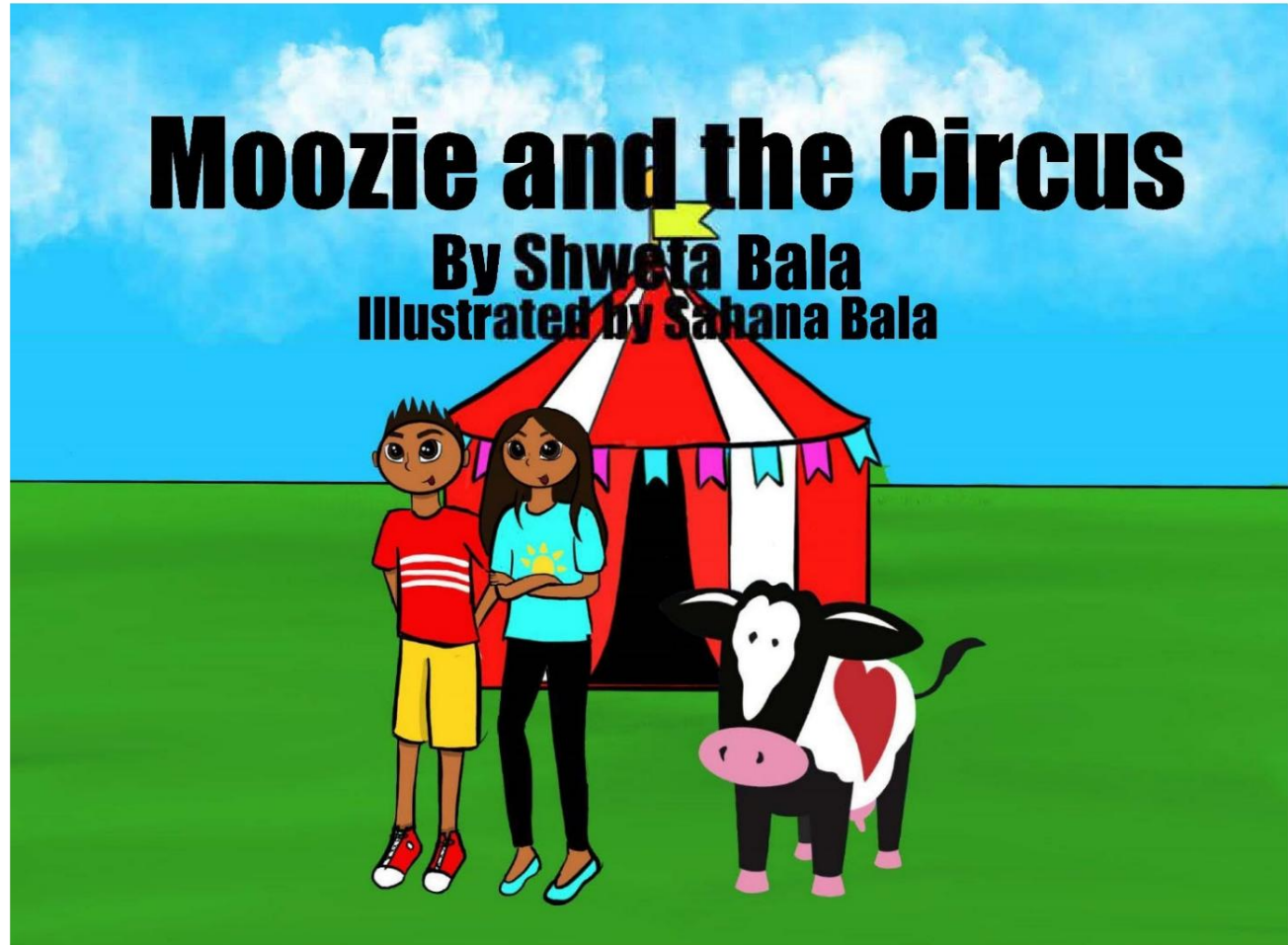
Moozie stootte naar het vuil en er kroop een grote kever naar buiten.
Alle dieren snakten naar adem en slaakten een kreet!

"Oh god!, het spijt ons... Moozie zei dat we moesten stoppen. Maar
grote insecten zijn eigenzinnig en eng, nietwaar?"

Moozie begon op haar vriendelijke, zachte toon:
'Bugs kunnen, net als boeken, niet alleen op uiterlijk worden beoordeeld.

We moeten dieper kijken en zien dat zelfs bugs goed kunnen zijn.
Op zoek naar het goede is alles, zoals altijd.

Insecten kunnen iedereen helpen, zie je, ze hebben
hun plaats op aarde, net als jij, net als ik."

Moozie en het Circus

Door Shweta Bala

Geïllustreerd door Sahana Bala

"Eindelijk is het zover! Word wakker Azaan!" schreeuwde Ayana terwijl ze haar dekens op de grond gooide.

Het was een warme zomerochtend en Ayana was opgewonden omdat het vandaag een heel speciale dag was. Ayana en Azaan waren een tweeling. Ayana volgde altijd haar instinct, terwijl Azaan meer een logische denker was. Ze deden graag alles samen... alles behalve 's ochtends wakker worden.

Azaan deed langzaam zijn dekens uit en rekte zich uit. "Wat is hier? Mag ik weer naar bed?"

"Maak je een grap!" riep Ayana opgewonden. "Vandaag is onze verjaardag!"

Azaan begon opeens heel breed te grijnzen.

"Oh! Ik heb zo lang op deze dag gewacht! Laten we naar beneden gaan en eten ontbijten en daarna veel plezier hebben!" riep Azaan uit.

Ayana en Azaan begonnen samen te lopen, denkend aan al het plezier dat ze zouden hebben.

Elk jaar namen hun ouders hen op hun verjaardag mee naar hun favoriete circus: The Circus of Fun.

"Deze verjaardagsshow wordt de beste tot nu toe!" riep Ayana uit terwijl ze haar pannenkoeken opslokte. "Ik hoorde dat ze een speciale show met olifanten deden!"

Hun vader antwoordde grijnzend: 'Er is nog één ding dat dat wel zal doen maak deze reis de beste voor jullie beiden. We mogen backstage en ontmoeten de circustrainers!"

Ayana sloeg bijna haar bord van tafel toen ze dit hoorde. Zij beiden waren zo enthousiast om te gaan. Het duo at snel hun ontbijt en liep naar de auto.

Toen ze daar aankwamen, hadden ze een uur voordat de show begon, dus besloten ze de plaats te verkennen. Terwijl ze rondliepen, zag Azaan een vermoeide eekhoorn op de grond liggen die zich niet kon bewegen. Ayana en Azaan renden meteen weg om het arme dier te helpen. Ze pakten de eekhoorn voorzichtig op en legden hem op een zacht grasveld in de schaduw. Ayana pakte een fles water en wat eikels op de grond, en legde ze voor de eekhoorn. De eekhoorn begon zich al snel uit te rekken en aan het water te nippen. Toen kreeg het wat energie en begon te bewegen. Een zorgzame koe genaamd Moozie zag deze acties vanuit de bush waar ze zich in de buurt verstopte en wist dat Ayana en Azaan de mensen waren die de mishandelde dieren in het circus gingen redden. Moozie besloot te wachten tot de show afgelopen was en dan met ze te praten.

Toen de gordijnen opengingen, waren Ayana en Azaan verbaasd om te zien de olifanten rollen op de ballen, de dieren springen in hoepels en de acrobaten doen veel handstanden. Na een spectaculair optreden vertelden Ayana en Azaan hun ouders dat ze over een paar minuten terug zullen zijn en gingen backstage, waar ze Moozie zagen. Azaan stond op het punt te schreeuwen, maar Moozie hield hem tegen en stelde zichzelf voor.

Moozie zei kalm: 'Hallo Ayana en Azaan. Wees alsjeblieft niet bang. Ik ben Moozie. Terwijl het circus leuk is om naar te kijken, is het niet leuk voor de dieren om het te doen. Jullie lijken allebei erg aardige en intelligente kinderen te zijn. Kom met me mee en ik zal het uitleggen.'

Azaan wist niet waarom het circus dieren pijn deed en waarom hij met Moozie zou moeten gaan, maar nadat Ayana hem had overgehaald, stemde hij er uiteindelijk mee in om te gaan.

Terwijl ze verder backstage liepen, verstopten ze zich achter een gordijn en zag de dieren geslagen en gewond worden om de kunstjes uit te voeren. De olifanten kreunden en de apen schreeuwden.

Ayana, Azaan en Moozie bleven langer en ze zagen dat de dieren pas werden gevoerd als ze hun daden hadden verricht. Ze merkten dat de dieren ook niet blij waren met de kunstjes. Het was heel moeilijk om te zien hoe de olifanten werden geraakt omdat ze niet op de gladde ballen balanceerden en hoe de apen niet door de kleine hoepels sprongen.

Ayana stond op het punt in tranen uit te barsten, maar toen merkte Moozie op: "Deze dieren worden behandeld alsof ze geen levend wezen zijn. Jullie kunnen allebei helpen. Deze dieren maken veel door om mensen te vermaken die voor hun vermaak komen."

Ayana en Azaan besloten de controle over te nemen.

Ayana riep: 'Wacht! Doe de dieren geen pijn!'

De trainer zei perplex: "Wat doe jij hier? Dat ben je niet hoort hier te zijn. Je zou in de backstage-ruimte van de acteur moeten zijn!
Azaan riep uit: "Luister gewoon naar ons! Je mag de dieren geen kwaad doen."

De trainer antwoordde: "Deze dieren luisteren helemaal niet!" Azaan antwoordde: "Dat komt omdat je ze niet als dieren behandelt. Je doet ze pijn en beloont ze niet eens voor hun inspanningen.
Dieren hebben net als wij emoties. Kun je werken zonder eten of pauzes op een plek die niet je natuurlijke habitat is? En daarnaast iets doen waar je niet echt blij mee bent?"

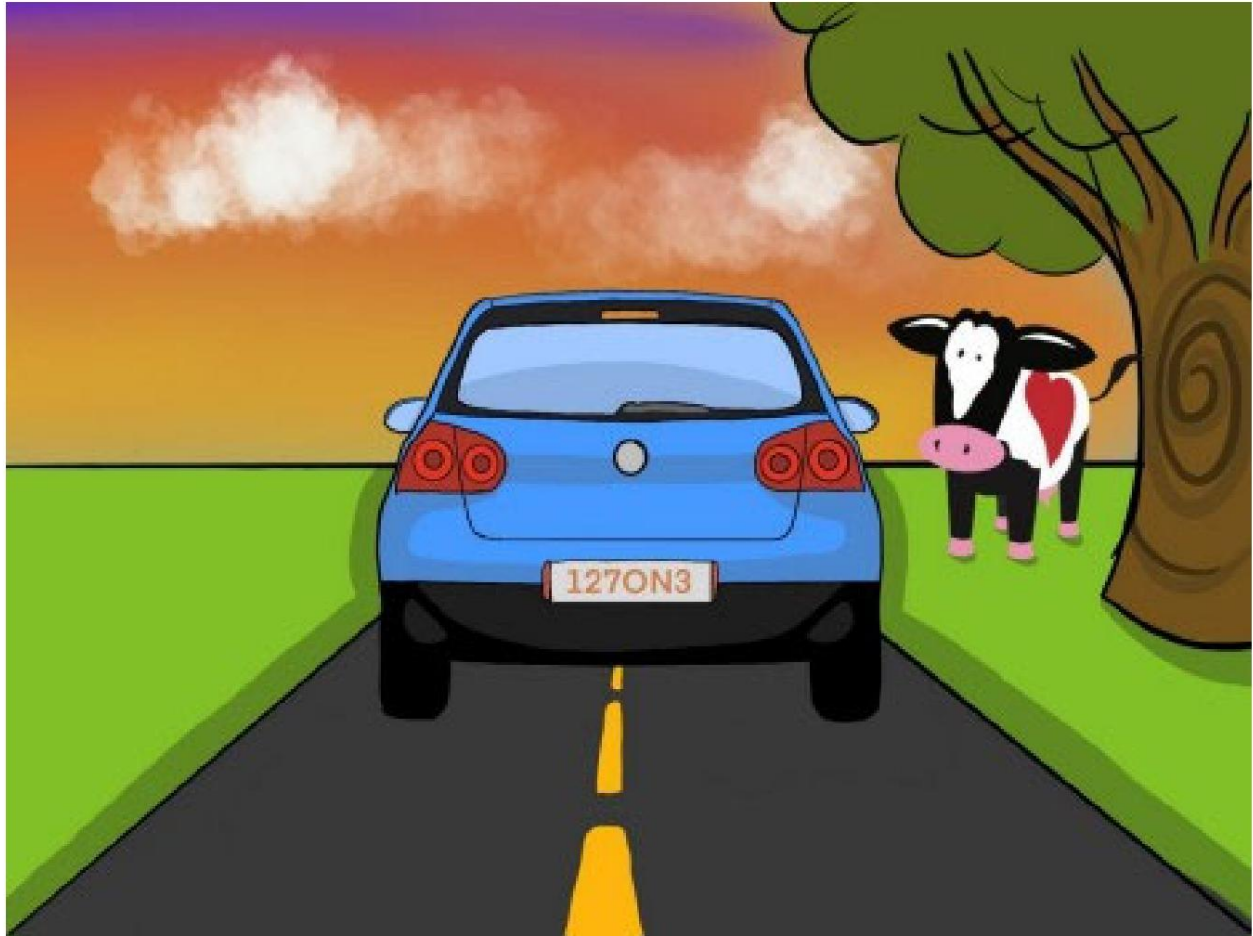

De trainer zuchtte en dacht na. Uiteindelijk besloot hij dat ze gelijk hadden.

Ayana en Azaan zeiden allebei samen: "Vergeet niet vriendelijk te zijn voor dieren!"

De trainer glimlachte en zei: 'Bedankt dat je me eraan herinnert. Ik was vroeger zo aardig voor dieren en kijk me nu eens aan! Ik zweep ze en sla ze. Ik zal ze zeker beter behandelen. Aangezien jullie kinderen me eraan hebben herinnerd hoe een echte dierentrainer zou moeten zijn, zouden jullie de dieren willen aaien?

Ayana en Azaan waren het snel eens en ze mochten alle dieren één voor één aaien. Ze waren erg blij om te zien dat de dieren geen slechte behandeling meer zouden krijgen.

Tijdens de autorit terug vertelden ze hun ouders alles wat er was gebeurd.

Ayana voegde eraan toe: "Zullen we de volgende keer naar een safari gaan waar de dieren in hun leefgebied worden losgelaten?"

Hun moeder glimlachte trots naar hen. Ze antwoordde: "Zeker. ik denk dat is een prachtige optie. Trouwens, waarom verkoos je safari boven circus?"

"Oh, het was gewoon van onze backstage-ervaring." antwoordde Azaan, denkend aan Moozie.

Over de makers van Moozie en het Circus:

Shweta Bala was 10 jaar oud in 2020 toen ze "Moozie and the Circus" schreef en een leerling van groep 5 op een online school - Laurel Springs School.

Sahana Bala, de zus van Shweta, illustreerde het verhaal toen ze 15 jaar oud was en een leerling van de 9e klas aan de Lynbrook High School in San Jose, Californië.

Hun vriendelijkheidswerk voor Moozie en Children's Kindness Network zijn:

Verhalen:

- Mia en Moozie
- Moozie's magie van vriendelijkheid
- Moozie's positieve woorden
- Moozie en het Circus

Gedicht:

- Moozie gedicht

Puzzels:

- Moozie Woordzoeker
- Ontcijfer de woorden

Posters (vroeg tijdens de Covid-pandemie gemaakt):

- Moozie zegt Draag een masker
- Moozie wast handen

Moozie zoekt naar vriendelijke daden

Er was een koe die Moozie heette,
Die aardig en lief was;
Ze zou zoeken naar een daad van vriendelijkheid
Zelfs in een drukke straat!

Op een dag vond ze onderweg
een gewond huisdier; Maar ze
zag ook een kleine jongen, die om
een dierenarts riep.

Moozie zag deze goede daad, en
dacht dat deze daad aardig was, ze
keek naar de kleine jongen, en
herinnerde zich hem in haar gedachten.

Moozie vervolgde haar reis, Door de
stekende bijen; Totdat ze een
daad van vriendelijkheid ontdekte, Waar
een meisje voor de bomen zorgde, merkte
Moozie deze daad op, en
was tevreden en blij. Ze merkte het
meisje op en ging verder, Met haar
gerust gemoed.

Moozie baande zich een weg door het geknoopte
gras, wensend om opgetild te worden met
een katrol, maar al snel vond ze
een dorp, waar een jongen een vriend beschermde tegen een pestkop.

Moozie zag deze act, en
was ook heel blij, ze maakte een
aantekening van de jongen, en
verhuisde naar een nieuwe plek.

Moozie zocht en zocht, en vond al snel
een act, waar een meisje
zichzelf goede dingen vertelde, wat een positieve
impact had.

Moozie was erg opgewonden bij het zien, en
was ook opgetogen. Ze
noteerde het meisje en ging weg
van waar het meisje had geciteerd.

Moozie was erg blij, en bleef
zoeken naar een act die nieuw was. Ze is nog steeds aan
het zoeken tot op de dag van vandaag.
Kan ze een act van jou vinden?

Over de makers van verschillende werken voor Children's Kindness Network:

Shweta Bala was 10 jaar oud in 2020 toen ze deze werken schreef en een leerling van groep 5 op een online school - Laurel Springs School.

Sahana Bala, de zus van Shweta, illustreerde de verhalen en posters toen ze 15 jaar oud was en een leerling van de 9e klas aan de Lynbrook High School in San Jose, Californië.

Hun vriendelijkheidswerk voor Moozie en Children's Kindness Network zijn:

Verhalen:

- Mia en Moozie
- Moozie's magie van vriendelijkheid
- Moozie's positieve woorden
- Moozie en het Circus

Gedicht:

- Moozie zoekt naar vriendelijke daden

Puzzels:

- Moozie Woordzoeker
- Ontcijfer de woorden

Posters (vroeg tijdens de Covid-pandemie gemaakt):

- Moozie zegt Draag een masker
- Moozie wast handen

Moozie's vriendelijke avontuur
Door Jane Morton
Bijgestaan door boer Ted & Moozie
Geïllustreerd door Jane Royse

[pagina 2]

Big Moozie de koe is zo aardig als maar kan.
Geen enkel ander wezen is vriendelijker dan zij.

[Pagina 3]

Ze staat zachtjes tegen de vliegen te zwaaien met haar staart,
tijdens het kijken naar drie eendjes die in de buurt van het pad spelen.

[pagina 4]

Ze hoort iets aankomen en spitst haar oren.

[pagina 5]

Wat is dit drum-drumgeluid dat ze hoort?

[pagina 6]

De hoefslagen van vee. De kudde is onderweg.

[pagina 7]

Het gaat haar weg naar de vallei beneden.

[pagina 8]

De runderen ruiken water en komen op snelheid.

[pagina 9]

Een snel bewegende draf wordt al snel een stormloop.

[pagina 10]

Als Moozie niet de hele kudde kan omdraaien,
ze zullen de eendjes de grond in trappen.

[pagina 12]

Ze probeert eendjes terug uit de weg te jagen,
maar ze blijven nog steeds stoeien en spelen.

[pagina 13]

Ze probeert dichterbij te komen om de drie te beschermen.
Ze zullen niet worden beschermd. Ze lopen liever vrij rond.

[pagina 14]

"Er is niemand anders, dus het is allemaal aan mij.
Ik moet de kudde keren. Ik zal het doen", zegt ze.
De kudde die dichterbij komt, schudt stof op.
"Ik kan de kudde keren. Ja, ik zal het doen. Ik moet."

[pagina 16]

Ze neemt wat lucht in en nog meer lucht en binnenkort
grote Moozie zwelt op als een heteluchtballon.

[pagina 18]

En net als het lijkt alsof Moozie zou kunnen barsten,
een klein geluidje ontsnapt haar, en uuuummm geluid eerst.
Ze tekent op de lucht die ze diep van binnen heeft opgeslagen,
om een Mooooo te sturen die de kloof zal bereiken.
Haar Moooooooo verzamelt kracht terwijl hij van de heuvel buldert.
Ze brult zo hard dat de kudde stopt en stilstaat. Mmmmmmmooooooooo

[pagina 20]

Luide echo's als donder vullen vee met angst.
De kudde dwarrelt in het rond, elke vaars en os.

[pagina 22]

Ze buigen af naar het water op een nieuw pad,
terwijl drie kleine eendjes verder gaan met hun bad.

[pagina 24]

De moedereend kwaakt: 'Bedankt voor het redden van mijn bemanning.
Geen enkel ander wezen is vriendelijker dan jij.'
'Ik ben maar één koe. Het lag allemaal aan mij.
Ik heb de kudde omgedraaid, en graag gedaan', zegt ze.

Moozie's Magie

Een kleurboek met een vriendelijkheidsboodschap

Door Sara Wenk

Geïllustreerd door Katie Olsen

[Pagina 2]

Een keer bij een tijd
in een huis zojuist Leuk vinden de jouwe
leefde een moedig klein meisje
met bruin ogen en krullen.

[Pagina 3]

Zij was niet altijd moedig -
zojuist een gezicht in de menigte
met een magisch vriend
genaamd Moozie de Koe.

[Pagina 4]

nutsvoorzieningen Moozie was pluche,
zojuist een gevuld klein koe
met een hart - vormen bosje
van haar Aan haar voorhoofd.

[Pagina 5]

Maar wanneer dan ook de meisje
hoezo _ onzeker of bevreesd
zij fluisterde naar Moozie
Bij nacht zoals zij gelegd.

[Pagina 6]

nutsvoorzieningen een nacht de meisje
had dus veel Aan haar verstand
Dat zij kon niet hou op praten
zoals moeilijk zoals zij geprobeerd.

[Pagina 7]

En Moozie zojuist luisterde
Bij eerst zoals zij hilde
Dat de kinderen Bij haar school
waren wreed en onaardig.

[Pagina 8]

"Zij zijn gemeen," zij zei,
" en ik l weten Dat zijn fout
maar l nooit nemen kanten -
l zojuist Gaan langs."

"Er is een jongen ," zei de meisje,

" en ik zijn naam is Finn.
hij is een klein beetje verschillend -
hij niet fit in."

[Pagina 9]

"L denken hij lijkt leuk
en ID kaart Leuk vinden naar zijn vrienden,
maar wat als de ander kinderen
tgemak mij Leuk vinden hem?"

[Pagina 10]

"Oh Moozie," zij zei,
" als ik alleen u wist
hoe veel I wens
I wist zojuist wat naar doen."

[Pagina 11]

Dan alle van een plotseling
In de knippen van een oog
Moozie begonnen naar gloed
Leuk vinden een glimworm.

[Pagina 12]

Met een delicaat boom
en een flikkeren van licht,
Moozie was staan
Rechtsaf Daar in vlak zicht!

Zoals lang zoals de dressoir,
zoals breed zoals de bed
met een hartvormig __ bosje
van haar Aan haar hoofd.

[Pagina 13]

"Mijn vriend," Moozie moo-ed.
"Jij ou hebben vroeg mij voor helpen
to leren hoe naar zijn vriendelijk
to Fins en jezelf."

[Pagina 14]

"En ik heb geleerd een Enkele trucs
in mijn leven zoals een koe,
maar Ziek vertellen u de waarheid -
jij ook al weten hoe."

[Pagina 15]

"Wanneer de wereld- is onaardig

en u niet doen weten wat naar doen,
denken over hoe u willen
de geheel wereld- naar traktatie u."

[Pagina 16]

"Zijn een eenvoudig regel
dat is eenvoudig naar test.
Zojuist luister naar uw hart -
jij zult __ vind het weet het beste."

De klein meisje tranen
had droog Aan haar kin
zoals zij keek omhoog Bij Moozie
en zei met een grijns,

[Pagina 17]

"Is het echt zoals eenvoudig
zoals Dat in de einde?
Het zeker zou zijn leuk
to hebben een nieuwe vriend."

[Pagina 18]

"Jij ou weten, ik heb geweest denken
I macht vragen Fins
als hij zou Leuk vinden naar zitten met mij
Bij lunch nu en dan."

[Pagina 19]

En Moozie loe-moeed
en haar ogen schitterde Helder
Zoals zij lachte en zei
" jij ook weten, I denken Dat hij macht!"

[Pagina 20]

De meisje neerzetten haar armen
rondom Moozie's zacht nek
en fluisterde, " bedankt u
voor wezen mijn vriend."

[Pagina 21]

"Oh kind," Moozie gemompel,
"dat is" mijn functie, na alle -
naar zijn hier wanneer u behoefte mij,
to komen wanneer u telefoongesprek."

[Pagina 22]

"Zojuist laten uw hart zingen

een nd I zullen zijn hier,
dus tot ziens voor nu ...”
En Moozie verdwenen!

[Pagina 23]

De meisje was links vasthouden
een versleten klein koe
met een hartvormig __ __ bosje van haar
Aan haar voorhoofd.

[Pagina 24]

En zij glimlachte zoals zij laten haarzelf
drift op weg naar bed,
dromen van magie
en maken nieuwe vrienden.

Moozie's magie van vriendelijkheid

Wees aardig

Door Shweta Bala

Geïllustreerd door Sahana Bala

"Tikkie jij bent 'm!" riep Max terwijl hij tijdens de pauze over het schoolveld rende. Het was een mooie en zonnige dag, met zoveel dingen om mee te spelen op één middag.

Max was aan het rondrennen terwijl hij tikkertje speelde toen hij plotseling een klein meisje struikelt en valt op de grond. Alle boeken die ze vasthield, lagen verspreid over de grond. De boeken werden drassig van de ochtenddauw op de grond. In plaats van haar als een aardig persoon overeind te helpen, begon Max haar uit te lachen en haar te bespotten over hoe onhandig ze was. Het meisje begon te huilen en ze liep weg. Na een uur werd Max naar het kantoor van de directeur geroepen.

Toen Max arriveerde, liet directeur Huggins hem de situatie uitleggen. Toen hij klaar was, vroeg ze hem: "Waarom lachte je haar uit in plaats van haar te helpen?"

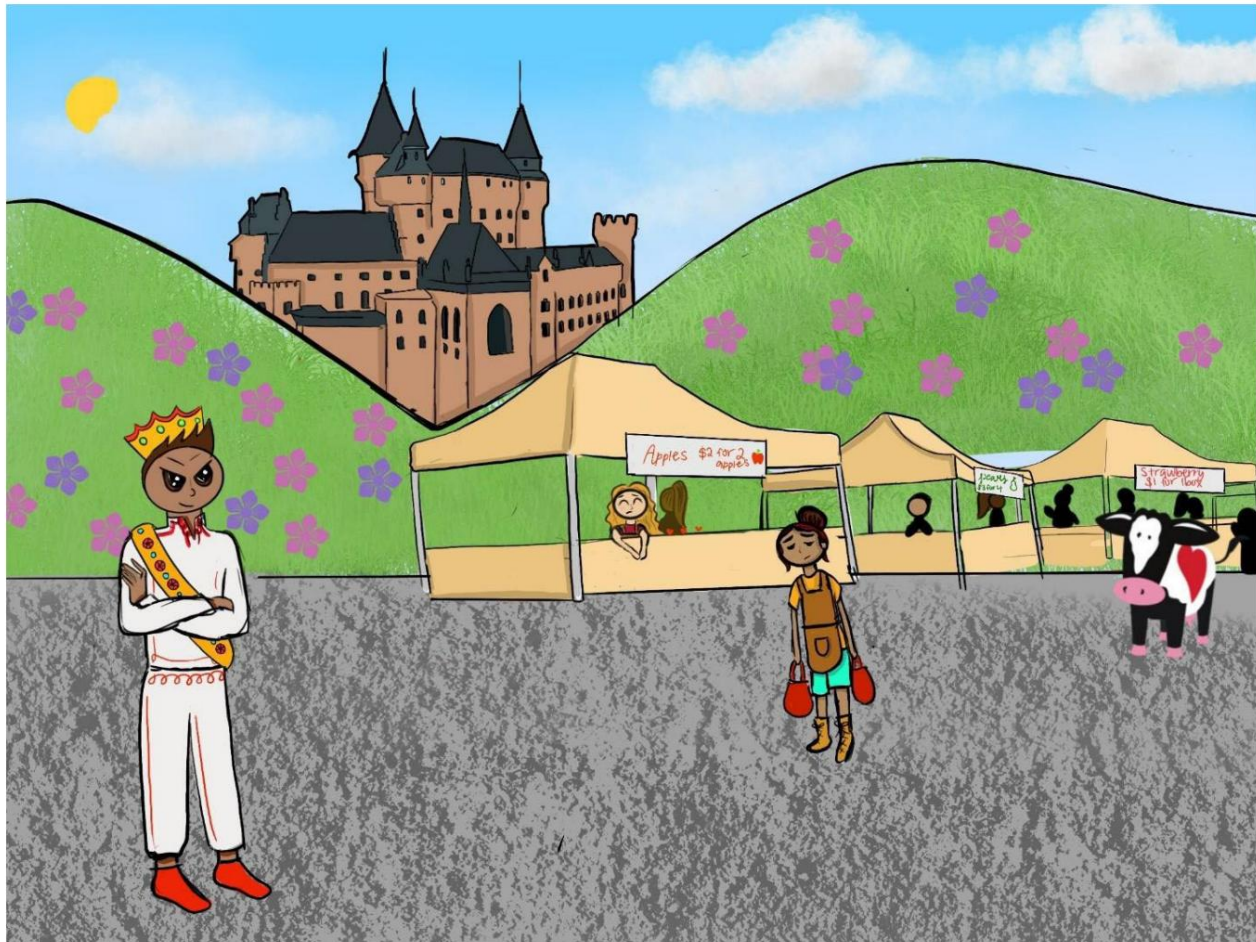
Max antwoordde: "Ze was heel grappig toen ze over de rotsen struikelde."

"Dat moet je niet doen Max. Als je in haar staat was geweest, zou je je ook erg gekwetst hebben gevoeld. Je moet vriendelijkheid tonen aan anderen. Voordat je vertrekt, is hier een boek dat ik je aanraad om te lezen. Je mag nu gaan."

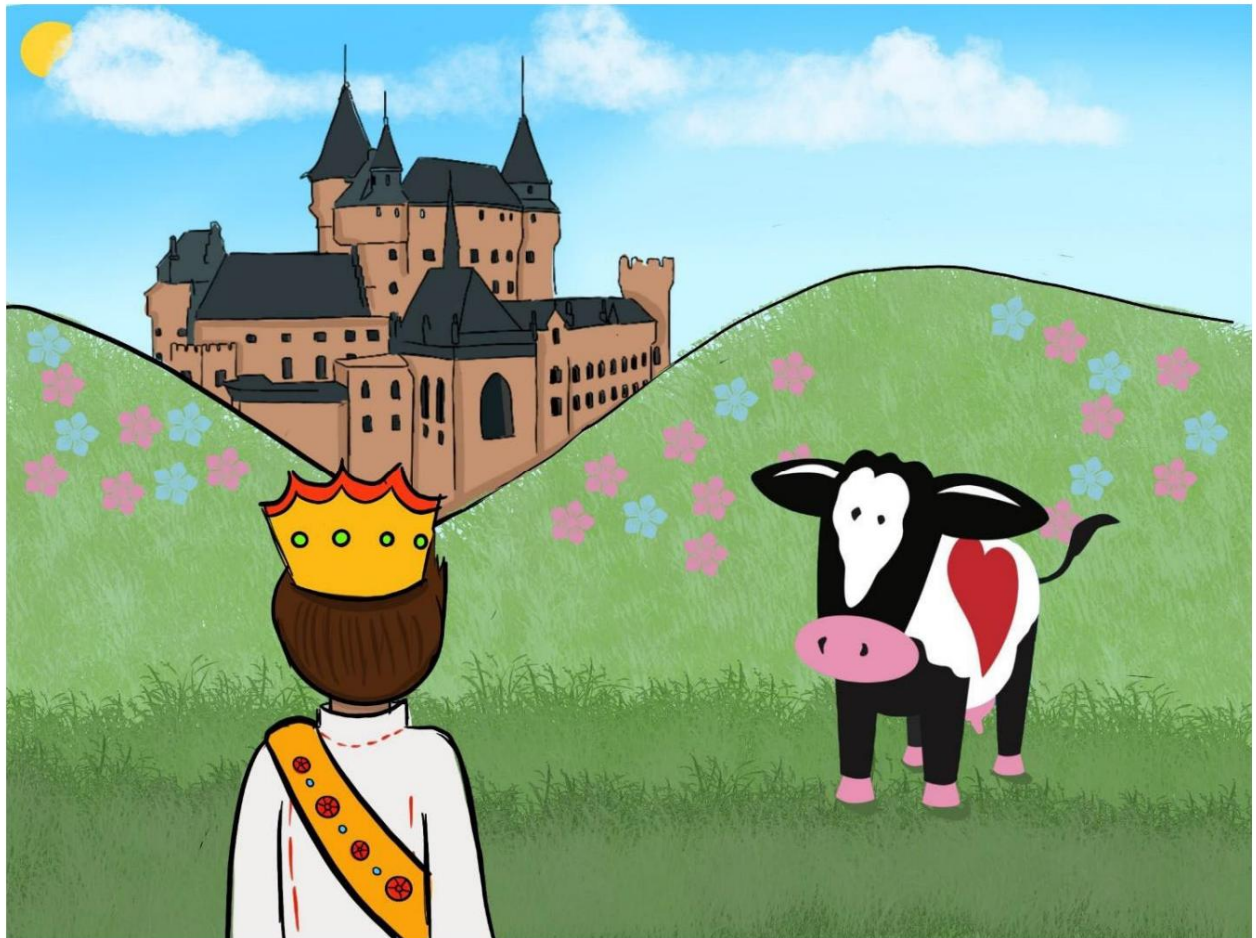
Geërgerd verliet Max het kantoor en ging terug naar de klas.

Later die avond, toen Max klaar was met zijn schoolwerk, twijfelde hij of hij het boek zou lezen dat de directeur had gegeven. *Ik denk dat ik het boek maar ga lezen, want ik heb niets anders af te maken.* Max dacht. Hij sloeg het boek open en begon te lezen. Het verhaal begon zo:

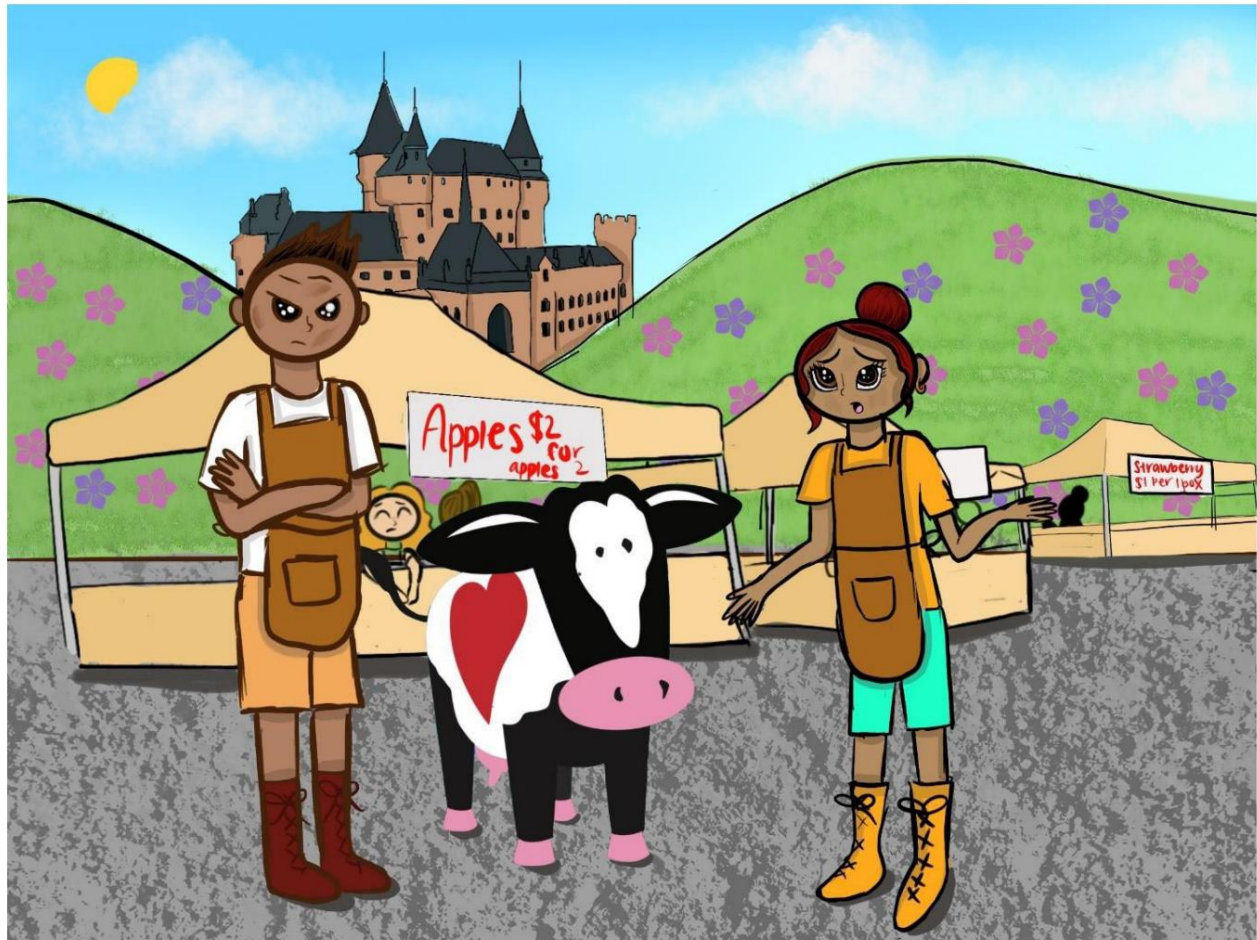

Er was eens, in het Kingdom of Kindness, een prins, prins Liam genaamd, die dacht dat hij beter was dan alle anderen. Hij was erg onaardig en bekritiseerde dorpingen. Elke dag schepte hij op over het paleis en hoeveel luxe hij had. Daarna begon hij mensen te plagen over hoe vies de markt was. Veel mensen hielden niet van dit gedrag van hem.

Bij het horen van het gedrag van de prins, werd een vriendelijke koe genoemd Moozie besloot hem te helpen.

Toen Moozie daar aankwam, zei ze: 'Hallo Prins van het Koninkrijk van Vriendelijkheid! Je dorpelingen zijn beledigd door je woorden. Laten we als dorpelingen een wandeling door het dorp maken.' Na enige overtuiging stemde de prins toe en begonnen ze vermomd als reizigers aan hun wandeling door het dorp. De eerste dorpeling die ze ontmoetten was Isabella.

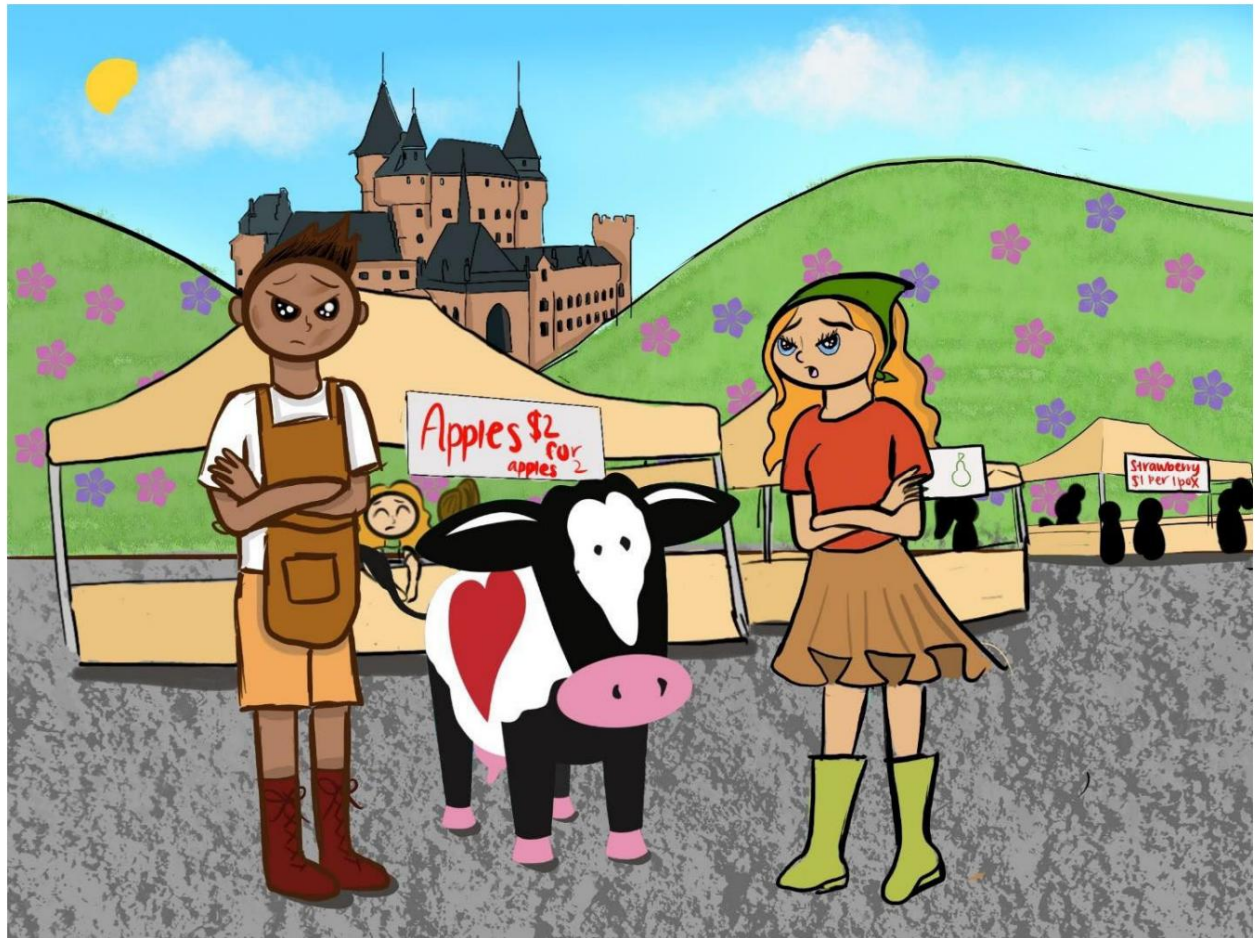
Moozie begon een gesprek: 'Wat een mooie dag in het koninkrijk. Ben je het er niet mee eens? Hoe is dit koninkrijk? We denken erover om hier te gaan wonen.'

Isabella antwoordde: 'Ik vind het heerlijk om op een zonnige dag door de straten te lopen in het Kingdom of Kindness. Dit koninkrijk is een prachtige plek. De enige persoon die ik hier niet mag is de prins. Onlangs ontmoette ik hem en begroette hem gretig. Hij noemde mijn kleren saai en vies. Die gemene opmerking deed me echt pijn. Het is triest dat hij niet verder kan kijken dan mijn kleding en uiterlijk. Als prins dacht ik dat hij meer zou weten.'

Nadat ze haar hadden erkend, liepen ze naar een andere dorpeling, James, en begon een informeel gesprek over het leven in het koninkrijk.

James antwoordde op Moozie: 'Ik hou van het dorp behalve de prins. Ik voelde me gekwetst door wat hij tegen me zei. Vorige week, toen ik mijn been brak, noemde hij me een konijn dat springt. Het doet me pijn om te zien dat onze eigen prins mensen gemene dingen noemt. Het is triest dat hij zich niet kan inleven in de pijn van anderen. Als prins dacht ik dat hij wel beter zou weten. Als je me nu wilt excuseren, ik moet gaan.'

Dus vervolgden de prins en Moozie hun wandeling en ontmoetten Abigail.

Abigail merkte op: 'Iedereen is aardig behalve de prins. Hij is echt gemeen tegen anderen en nooit vriendelijk. Toen ik zei dat ik voor hem in de paleiskeuken werk en hem elke dag bedien, vertelde hij me dat hij nooit beseftte dat ik in het paleis werkte en vertelde me dat ik bedoeld was als bediende. Het is triest dat hij op mensen neerkijkt vanwege het werk dat ze doen en dat hij hard werken niet kan waarderen.'

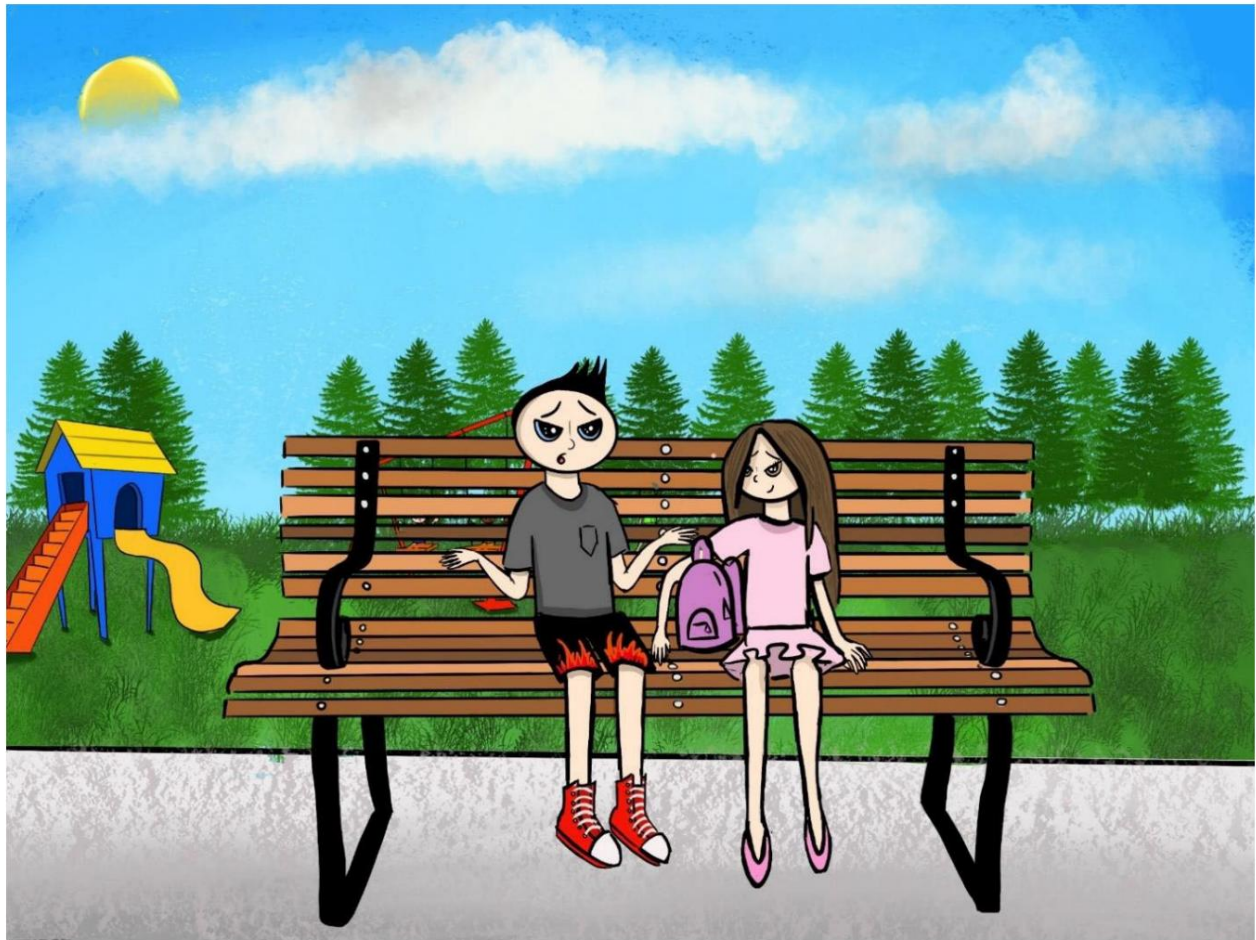
Inmiddels had de prins genoeg gehoord en verzocht om terug te keren naar het paleis. Bij terugkomst zei de prins: 'Sorry Moozie. Ik had niet zo gemeen moeten doen tegen alle dorpelingen. Als ik in hun positie was geweest, zou ik me ook echt van streek hebben gevoeld. Het is niet juist om mensen slechte dingen te noemen. Dat is niet respectvol. Kun je mij vergeven?'

Moozie vergaf hem en leerde hem altijd aardig te zijn voor anderen.

De volgende dag verontschuldigde de prins zich tegenover de hele buurt, en vertelde hen dat hij zijn les had geleerd om aardig en aardig te zijn voor mensen. De dorpelingen wisten dat hij zijn les had geleerd en accepteerden zijn excuses. Iedereen in het Kingdom of Kindness leefde nog lang en gelukkig. Het einde.

Max was een tijdje diep in gedachten verzonken.

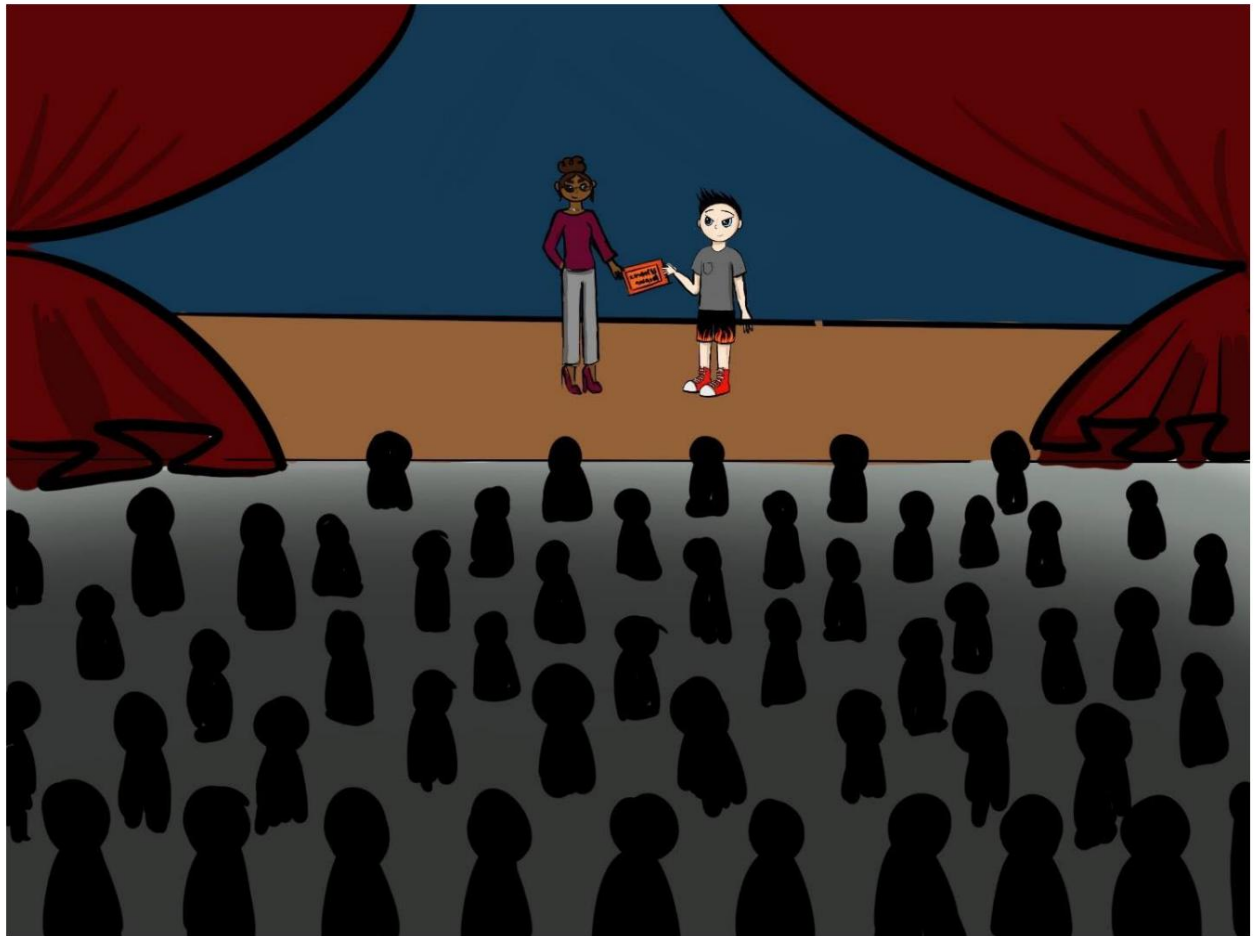
Op school zag Max het kleine meisje helemaal alleen op een bankje zitten.

Hij ging naar haar toe en zei: 'Het spijt me wat ik heb gedaan. Ik niet weet dat ik mensen zo erg pijn heb gedaan. Ik hoop dat je me kan vergeven.'

Het kleine meisje antwoordde: "Ik ben blij dat je het begrijpt. Het duurt een grotere persoon om zich te verontschuldigen. Ik heet trouwens Amy.'

'Leuk je te ontmoeten Amy. Ik ben Max. Wil je samen spelen enige tijd?" Amy grinnikte. "Zeker. Dat zou geweldig zijn. Dag Max!"

"Dag Amy!"

Vanaf die dag herinnerde Max zich het verhaal altijd en hij was er zeker van dat hij altijd aardig voor anderen zou zijn. Hij hielp anderen wanneer ze het nodig hadden en plaagde nooit meer iemand anders. Iedereen was blij dat hij stopte met pesten. Die maand werd hij op school geselecteerd voor de "Kindness Award".

*****HET EINDE*****

Over de makers van Moozie's Magic of Kindness:

Shweta Bala was 10 jaar oud in 2020 toen ze "Moozie's Magic of Kindness" schreef en een leerling van groep 5 op een online school - Laurel Springs School.

Sahana Bala, de zus van Shweta, illustreerde het verhaal toen ze 15 jaar oud was en een leerling van de 9e klas aan de Lynbrook High School in San Jose, Californië.

Hun vriendelijkheidswerk voor Moozie en Children's Kindness Network zijn:

Verhalen:

- Mia en Moozie
- Moozie's magie van vriendelijkheid
- Moozie en het Circus

Gedicht:

- Moozie gedicht

Puzzels:

- Moozie Woordzoeker
- Ontcijfer de woorden

Posters (vroeg tijdens de Covid-pandemie gemaakt):

Moozie zegt Draag een masker

Moozie wast handen

Moozie® 's Orkestavontuur
Vriendelijkheid ontdekken door een muzikale reis
Door Tom Easton (bijgestaan door boer Ted en Moozie®)
Geïllustreerd door Katie Olsen

[Pagina 3]

Laten we nu het verhaal horen van hoe Tiny Tinny Triangle zich bij Moozie's GROTE orkest voegde!

[pagina 4]

Nu weet iedereen dat Moozie de Koe zo aardig is als maar kan. Geen enkel ander wezen is vriendelijker dan zij.

Moozie staat erbij en vliegt zachtjes met haar staart, als het nieuwste instrument van het orkest de staldeur binnenkomt.

[pagina 5]

En Moozie zegt: 'Hallo, kleine kerel. Wat is je naam?'

"Mijn naam is Tiny Tinny Triangle, maar iedereen noemt me TT", zegt TT tegen Moozie.

[pagina 6]

"Waarom ben je hier?" vraagt Moozie.

TT zegt: "Ik ben hier om lid te worden van het BIG-orkest, maar ik ben bang."

"Waarom ben je bang?" vraagt Moozie.

TT zegt: "Omdat ik klein ben; kleiner dan alle andere instrumenten. Ik ben nieuw. Ik ken geen van de andere instrumenten. En ik weet niet welk geluid ik zal maken als ik muziek speel!"

Moozie zegt: 'Nou, mijn nieuwe kleine vriend, ik ken alle instrumenten en ik zal je eraan voorstellen. We helpen je graag bij het vinden van je geluid. Laten we naar de snaarsectie gaan!'

[pagina 7]

Terwijl Moozie naar een cello wijst, vertelt ze TT dat Charley Cello een van de oudste leden van het orkest is.

TT wacht niet af wat Moozie nog meer te zeggen heeft, hij rent gewoon naar de cello en zegt: 'Ik ben Tinny Triangle. Kun je me helpen mijn geluid te vinden?'

[pagina 8]

"Laat me alleen. Ik ben aan het oefenen. Ik ben veel te belangrijk en te druk om jullie te helpen. Ga naar een van de kleine violen; ze hebben kortere snaren en houden van kleine dingen. Misschien zouden ze je zelfs leuk vinden," gromde Charley Cello.

[pagina 9]

TT gaat terug naar Moozie en zegt: "Hij was niet erg aardig."

"TT, niet alle snaarinstrumenten zijn zoals Charley Cello", zegt Moozie.

[pagina 10]

Plots roept Baxter Bass: 'Hé man, maak je geen zorgen - wees cool! We zijn niet allemaal zoals die gast! We gaan allemaal met elkaar om! Nou, hier in Bassland kunnen we het tenminste allemaal met elkaar vinden!'

[pagina 11]

En Viola Viola voegt toe: "TT, beoordeel alsjeblieft niet alle snaarinstrumenten op de eerste die je tegenkomt. Charley zei echter wel dat je met de violen moest praten. Ze spelen hoog en snel en vormen een goed en vriendelijk stel."

[pagina 12]

Dus Moozie en TT gaan naar Loretta Violin en Moozie zegt: 'Hallo, Loretta. Dit is mijn nieuwe vriend en dit is zijn eerste repetitie, maar hij kan zijn geluid niet vinden.'

'Heb je geen geluid? Waarom ik me herinner dat ik geen geluid had. Maar toen vond ik het geheim van mijn geluid', zegt Loretta Violin.

TT vraagt: "Het geheim van je geluid?"

"Ja, voor mij was het geheim mijn boog. Hier, je probeert het; de strijkstok laat de muziek recht uit je binnenste springen!"

[pagina 13]

Dus TT neemt de boog en begint hem over zijn rechterkant te bewegen, maar geen geluid. TT geeft de strijkstok terug aan Loretta en zegt: 'Dank u, mevrouw Violin. Ik denk niet dat de boog het geheim van mijn geluid is.'

"TT, maak je geen zorgen. Je zult je geluid vinden. En weet je wat? Jij en ik zijn nu vrienden. Zodra je je geluid hebt gevonden, kun je op elk moment terugkomen en met ons spelen. Moozie, waarom neem je TT niet over naar de houtblazers; Ik weet zeker dat ze je heel graag zullen helpen."

[pagina 14]

Terwijl ze zich omdraaien om te vertrekken, zegt Moozie tegen TT: "Voel je je nu beter?"

"Ja, ik wil. Loretta en haar vrienden waren aardig en aardig voor me, zelfs de grote bas was leuk. Ik vond ze allemaal leuk", zegt TT.

[pagina 15]

Moozie wijst naar de eerste stoelklarinet en geeft TT een teken dat hij zich moet gaan voorstellen. En TT zegt: 'Neem me niet kwalijk, mevrouw. Mijn naam is Tiny Tiny Triangle. Ik zoek mijn geluid. Kunt u mij helpen?'

[pagina 16]

Reeda Clarinet zegt: "Je hebt wat lef! Je bent een driehoek. Je hoort achter in het orkest. Weet je waarom ze driehoeken achter in het orkest plaatsen? Omdat je niet belangrijk bent! Laat me alleen. Ga op je plaats zitten; op de achterste rij!"

[pagina 17]

TT voelt zich afgewezen en loopt terug naar Moozie, en Moozie zegt: 'Kom mee, kleine vriend. Ik wil dat je een trio houtblazers ontmoet: Billie Jo Piccolo, Olivia Hobo en Hobson Fagot. Ik denk dat ze je kunnen helpen je geluid te vinden.'

[pagina 18]

Samen lopen ze erheen en Moozie zegt : "Dit is mijn vriend, TT. Hij is nieuw in het orkest en hij moet zijn sound vinden."

Bill dwz Jo Piccolo tjlpt snel, "Hé, kleine man! Het kostte me slechts 10 seconden om mijn geluid te vinden. Denk je dat je dat record kunt verslaan?"

[pagina 19]

Olivia Oboe zegt kalm: 'Let niet op Billie Jo, TT. Dus je bent op zoek naar je geluid? Nou, we hebben elk ons eigen geluid diep in ons. Riet is het geheim voor de meesten van ons in deze sectie. Hier, TT, probeer mijn riet. Misschien is dit het geheim van je geluid.'

En Hobson Fagot voegt toe: "Ja, dat werkt altijd voor mij! Riet laat de hele wereld trillen en tot leven komen. Ga je gang en probeer - het is gemakkelijk! Geef het een tikkeltje!"

[pagina 20]

TT pakt het riet, stopt het in zijn mond en blaast. (Bloeiend geluid) Maar er is geen geluid. Dus TT geeft het riet terug aan mevrouw Hobo en zegt: 'Dank u, mevrouw Oboe, u bent erg aardig. Het riet is niet het geheim. Het riet werkt prachtig voor jou, maar het werkt gewoon niet voor mij.'

'Je zult je geluid vinden, ik weet dat je het zult vinden. Hier is een idee. Je bent van metaal! Waarom proberen jij en Moozie de blazerssectie niet? Ze zitten naast ons!'

[pagina 21]

Terwijl TT loopt en kijkt naar de glanzende hoorns, trompetten en trombones,

[pagina 22]

Hij botst per ongeluk tegen een heel groot instrument. TT was de orkestpestkop Max Tuba tegen het lijf gelopen. Max Tuba gromt, 'Kijk uit waar je gaat, jij kleine pippie! Ga hier weg voordat ik je hier wegblaas!'

[pagina 23]

En Moozie zegt: 'Max Tuba, dat was niet aardig. Hij bedoelde het niet kwaad; het was een ongeluk. Dit is zijn eerste dag en hij is op zoek naar zijn geluid.'

Terwijl Max Tuba's glanzende koperen huid rood kleurt van schaamte, mompelt en kreunt hij, schraapt zijn keel en zegt: ' Ah , sorry daarvoor. Ik dacht aan niemand anders dan aan mij. Hoi! Misschien kan die glibberige, glijdende trombone je helpen je geluid te vinden.'

[pagina 24]

Goed onthoudend dat Moozie zegt altijd aardig te zijn, staat TT rechtop en zegt tegen Max Tuba: "Dank u voor deze suggestie, meneer Tuba. Je bent erg groot en slim. Ik zal naar de trombone gaan en hem vragen of hij me kan helpen mijn geluid te vinden."

Gruff Max Tuba kalmeerde en zei: 'Graag gedaan. Veel succes, jongen, en welkom bij het orkest.'

[pagina 25]

Moozie vraagt TT: "Heb je gemerkt hoe je vriendelijkheid Max's deuntje heeft veranderd?"

[pagina 26]

Op dat moment zegt Ramon Trombone: 'Hé compadre, schuif maar eens hierheen. Ik ben Ramon. De hele blazerssectie heeft niets met je te maken.'

Dan zegt Ava Horn: "Je zoekt je geluid? Het geheim van ons geluid is veel lucht en een mondstuk. Luister..."

[pagina 27]

"Ik ben Donald Trumpet, ik weet veel over alles! Ramon, geef TT je mondstuk! Misschien is het het geheim van zijn geluid. Het enige wat je hoeft te doen is je lippen zoemen en heel hard blazen."

[pagina 28]

Dus TT neemt het mondstuk en blaast en blaast en blaast. Maar er is geen geluid. Teleurgesteld geeft TT het mondstuk terug aan Ramon Trombone en zegt: "Dank je, Ramon, maar het mondstuk werkt niet voor mij. Het werkt geweldig voor jou en je glanzende koperen vrienden. Jullie klinken allemaal zo goed! Het maakt me trots om te blinken en in dit orkest te zitten."

[pagina 29]

Terwijl ze weglopen zegt Moozie tegen TT: 'Ik ben zo trots op je dat je zo je best doet met het mondstuk en dat je aardig bent tegen Ramon en alle koperblazers. Door jouw vriendelijkheid voelen anderen zich goed.'

"Als ik aardig ben, voel ik me ook goed", zegt TT. Hoewel TT zich goed voelt over zijn vriendelijkheid jegens de andere instrumenten, is hij nog steeds bezorgd over het vinden van zijn geluid.

[pagina 30]

Hij zegt: 'Moozie, we zijn bij de strijkers geweest. We zijn bij de houtblazers geweest. We zijn naar de kopersectie geweest.'

[pagina 31]

"Waar kunnen we anders mijn geluid zoeken?"

[pagina 32]

'Aha, er is één plek waar we nog niet zijn geweest. Waarom heb ik hier niet eerder aan gedacht? Daar bewaren ze mijn koebel. Laten we naar de percussiesectie gaan.'

[pagina 33]

Dan horen ze Jack Timpani roepen: 'TT Triangle, kom terug man. Welkom op de achterste rij waar de meesten van ons kunnen opstaan en bewegen terwijl we muziek maken. Ik heb over je gehoord. Het gerucht gaat dat jij het nieuwe percussie-instrument bent dat op zoek is naar jouw geluid. Je bent hier aan het juiste adres; Percussie wordt hier gesproken. Luister naar mijn vrienden. Ik heb een idee,

waarom rol je niet naar mijn beste vriend, Cadence. Hé, Cadans! Ik wil dat je de hete nieuwe driehoek ontmoet. Hij is een vriendelijke ziel en geladen met talent; help hem in actie te komen!"

[pagina 34]

Moozie en TT gaan naar Cadence Snare-Drum, van de beroemde Drum-familie. Cadence verwelkomt hen door te zeggen: "Hallo, TT, ik ben Cadence. Ik heb in bigbands, kleine bands, fanfares en rockbands gespeeld. Luister naar het ritme van mij en mijn vrienden."

Verbaasd door alle geluiden van Cadence en zijn vrienden, zegt TT: "WOW!"

Cadence snaredrum zegt: "Ja, TT, en weet je dat veel van die geluiden worden gemaakt door 'coole one-noters' net als jij? "

Dan wijst Cadence naar een kleine klopper die dichtbij ligt en zegt: 'Kijk eens naar TT; het zou het geheim van je geluid kunnen zijn.'

[pagina 35]

TT pakt de klopper op en zegt: **'Ik heb het gevonden. Ik heb mijn geluid gevonden!'**

Moozie loeide blij omdat haar vriend had gevonden waar hij naar op zoek was... het geheim van zijn geluid. TT was niet meer bang.

[pagina 36]

De verschillende secties van het orkest zijn druk bezig geweest met het oefenen van hun eigen partijen, maar laten we eens kijken wat er gebeurt als we iedereen bij elkaar brengen!

[pagina 37]

Moozie wil dat je onthoudt: als je aardig bent, voel je je goed, de persoon voor wie je aardig bent, voelt zich goed ... en iedereen die je vriendelijke daad ziet, voelt zich ook goed.

Zie je, aardig zijn helpt ons allemaal om samen te spelen en mooie muziek te maken ... hoe verschillend we ook zijn!